

לא עמדו להופיע יצרני הסרט, נדחתה בי רגע האחרון, כאשר כל העתונאים כבר נאספו במקום.

סרטים

על כל טרוף תכסה אהבה

דויד וליזה (הוד, תל-אביב: ארצות הברית) הם נער ונערה מופרעים, הנמצאים במוסד לנערים חולי-נפש, בודדים, אחוזי ביעוטים וכמעט מחוסרי תקנה להחלמה. דויד (קיר דוליה) בן ה-17, הוא כמעט גאון, בעל מנת-שכל גבוהה, וידיעות בתחום מי הפסיכיאטריה והמתמטיקה. הוא נרדף על ידי סיוט המוות, חרד ממרוצת הזמן המקרבת אותו אל קיצו, ונפחד ממגע ידם של אנשים אחרים, המביא לגביו את המוות. ליזה (ז'אנט מרגולין) היא יפהפיה סכיזו-פרנית, שבדמותה האחת כליוה היא תינוקת חולמנית, המדברת רק בחרוזים, ואילו בי דמותה השניה, כמוריאלי, היא מסוגלת לייצור קומוניקציה עם אחרים רק בכתיבה. שניהם, דויד וליזה, הם קורבנות של עור לם מתנכר, של בתים הרוסים ושל חוסר אהבה. הם חיים בעולמות מנותקים, ללא יכולת גישור על התהום המפרידה בינם ל בין האחרים. אולם למרות מחלתם הנפשית, הם עדיין צעירים בעלי יצרים ורגשות, הן נמשכים זה אל זה. משיכתם ההדדית היא הממציאה תרופה לבעיותיהם האישיות. הן מסרותו של דויד לליזה, משחררת אותו מהחרדה מפני מגע ידם של אחרים. הן

פסטיבלים

מפגן ישראלי

על פסטיבאל הסרטים הכינלאוֹרִי מִי שנפתח השבוע בברלין המעיִרִי רבית, בו מיוצגת ישראל עלִידי סרטו של שמעון ישראלי, "המריִי תף", מרווח כתב, "העולם הזה": יחד עם ביקורו של נשיא ארצות־הברית ג'ון קנדי בברלין, נועד פסטיבאל הסרטים הנערך כאן, להיות מבצע תעמולתי עצום. לא היה חשוב מה היא הרמה האמנותית של הסרטים המוצגים בפסטיבאל, שנועד להפגין את שייכותה של ברלין למערב. בי תור שכזה, היה הפסטיבאל כישלון. במקום החבורה הענקית של כוכבים ידוֹרִי עִישֵם שהבטיחו את השתתפותם, הגיעו לִ פסס באל מהסוג הזה רק מספר זעום. גם זרם התיירים, להם ציפה, איכזב. "קטן, נחמד ונעים". בערב הפתיחה החגיגית, שנערך באולם הקונגרס המפואר של ברלין, נדמה היה לקהל הרב, שצבא על הכניסות, שהנה הגיעה למקום סופיה לורן. הסעות התבררה במהרה. היתה זו דליה לביא, שהופיעה בתסרוקת בנוסח סוֹיִיָה, לבושה בשמלת ערב ענקית, ששוליה טיאטאוי את הריצה מאחוריה. בן־לחייתה כמעט ולא נראה לידה. היה זה שארל אזי נאכור, שתואר עלִידי דליה כ"קטן מאוד, נחמד מאוד ונעים" מלבדם פיארו את הִ פסטיבאל שמות כמו לקס בארקר (מר טרוֹן)

א. בוגטיר - י. אורי מציגים בהסותו האדיבה של ה.מ. ציר בולגריה בישראל מר ניקולא דנצ'יב

הלהקה הבולגרית, "דרוז'בה"

אוקטט הצבא הבולגרי - 50 זמרים רקדנים ומנגנים

- 9.7.63 - הצגת גאלה - "היכל התרבות", תל-אביב
- 12.7.63 - "איצטדיון הפועל" חולון
- 13.7.63 - עין גב עבור ההתישבות העובדת
- 19.7.63 - "בית-העם" קרית חיים

מכירת כרטיסים החלה.

בתל-אביב: "לאן", "כנף", "רוקוקו", "שרותרון", ראדיו "אוניון".
בחיפה: יובל-גינצבורג; בירושלים: ש. כהנא.

"ניצוץ" - יחסי ציבור

ז'אנט מארגולין וקיר דוליה ב"דויד וליזה"

דיבורים רק בחרוזים

אהבה מאחדת את שתי הנפשות המפוצלות של ליזה לדמות אחת.

מוצרי יהודי. הסרט, שהופק בתקציב זעום, עלִידי יצרנים שאינם נמנים על אילי תעשיית הקולנוע ההוליוודית, שונה בגישתו, סיגנונו ורמתו מן המוצרים ההוליוודיים הט פוטיים. זהו סרט מבוגר, המתבסס על הסתכלות המיקצועית של פסיכיאטר אטור בשם אייווק רובין, המגיש את עולמם של הנערים המופרעים מנקודת מבט אנושית, מודנה ומבינה, ולא בגישה סנסציונית. כשם שהפסיכיאטריה היתה מתמיד מקצוע יהודי מובהק, כן גם סרט פסיכיאטרי זה הוא מוצר יהודי מובהק. עובדה זו בולטת לא רק משמותיהם של רוב המשתתפים בייצורו, אלא גם מן העובדה שקירות המוסד בסרט מקושטים בפלאקאטים: "בקר בישראל!"

מלבד גישתו המיוחדת, המצליחה לקרב את הצופה עד כדי הזדהות אל הנערים המופרעים, מצטיין הסרט במשחק ברמה נדירה בידי שחקנים בלתי מוכרים. קיר דוליה כדויד, הוא אישיות קולנועית די נאמית וכובשת, שחקן בעל כוח הבעה, והבנה אינטלקטואלית עמוקה. ז'אנט מרגורִי לין כליוה, והוארד דהִי־סילבה בתפקיד הִ פסיכיאטר המטפל בהם, הם שתי הדמויות הנוספות ההופכות את הסרט לאחת היצירות המעטות, שתוך צפייה בהן מרגיש הִ צופה, כי מפקיה מתייחסים בכבוד והערכה לבינתו ולכושר שיפוטי.

סידני פואטייה, שנבון כאשר נשאל עלִידי העתונאים לדעתו על המהומות הגזעניות בארצות־הברית, דניאל ז'אלין הצרפתי, ואדי קונסטאנטין, שהיה הפתוח־סנובי מכולם, קפץ לתוך הקהל המריע, חילק נשיקות. במסגרת הפסטיבאל נערך נשף לבחירת מלכתו. נשף הבחירה נערך במועדונו של הִ ישראלי שמעון עדן, כשבין חבר השופטים נכלל גם שופט ישראלי - בעל מזללת קליִ פורניה. אייבי נתן. המועמדת הראשונה שִ הופיעה בתחרות על כתר מלכת הפסטיבאל, זיעזעה את האורחים הישראלים. היא הוֹי פיעה בשיער פרוץ מאוד, בביקני קטן מאד, והציגה את עצמה בשם תמי צברה מתל-אביב. התברר שזו אינה אלא החשפנית הישראלית תמי אלקיים, המופיעה עתה בי מועדון־הלילה הברליני ריפוי. בתחרות היא דורגה במקום האחרון.

המסיבה לא התקיימה. סרט הִ ייצוג של ישראל, המרתף של שמעון ישראלי, היה אחד הסרטים הראשונים שהוצגו בפסס באל. מחיאות־הכפיים היו אדיבות, וִי משחקו של שמעון צויין לשבח. אך ניכר היה, שהמבקרים נמנעים, מסיבות ברורות, לחתת את דעתם האמיתית.

למרות שמספר אירגונים, ובעיקר אירגוני דת גזעניים, נאחזו בסרט בשל האספקטים החינוכיים שיש בו, לדעתם, לנוער הגרמני, נשמעו דעות שהיה זה חוסר טעם לשלוח דחקא סרט על נושא השואה - לפסטיבאל בגרמניה. מסיבת העתונאים שעמדה להיערך לרגל הצגת הסרת, המסיבה היחידה בה

תשבץ העולם הזה 1347

תשבץ זה חובר על-ידי ברטה.

ברטה היא, כפי שמעידה עליה גם תלבש־תה, אחות בבית-חולים, שערי צדק שִ בירוֹ-שלים. משום כך נושא גם התשבץ אופי רפואי בחלקו. לבריאות!

9	8	7		6	5	4	3	2	1
		14			13		12	11	10
	19		18	17		16		15	
		24			23	22		21	20
	28		27			26		25	
		33		32			31	30	29
			38		37		36		35
	43	42			41			40	39
			46			45		44	
	47				52	51		50	49
					57	56	55		54
		58							53
				60					59

(21) חסר עידון; (23) שור בלי ראש; (24) נבעה; (26) חסר; (28) מקשר בין יבשות; (29) מציא הסרחום; (31) מתח בנוף; (32) חומר חסוי; (35) עני; (37) מטבע בארמית; (38) תיאספ אל עמה; (40) סוף המות; (41) קיים; (43) ריר; (45) מביים מחוות; (46) מאכחו את המחלה; (47) מטפל בפציעות; (49) שוק; (52) החלק העליון של הלוע; (54) דרכיארם, ר"ת; (58) עוף טרף; (58) גוף.

מ אונד; (1) צרעת; (2) מרובה; (3) פליטת מוון; (5) ענן; (6) מוכר בבתים; (7) מלווה את האדם; (8) נהר רוסי; (9) מחלת מעיים; (12) ישן; (15) מניע את אברי חנוף; (16) אחד המינים (18) שרטוט; (51) מטפלת בחולים; (53) תינוק; (55) מהורי התינוק; (57) החלק הרחב של היר; (58) החלק האחורי בנוף (59) שיגרון; (60) אסתר.